

CH-3

41. 20

3 3

94

ॐ शैव महाबाहो शत्रुघ्न सहितो ययौ ॥ ६० ॥ अमांतिर्विदुर्निर्गुणारथेश्वरश्च न वाजिनिः ॥ पाददातेन वसुखे
नततः शतसहस्रशः ॥ ६१ ॥ सपित्रासमुपाघ्रातः परिषक्तश्च बाहुना ॥ नरतः सिंहविक्रान्तः शत्रुघ्नश्च महाम
तिः ॥ तंतद्दा प्रस्थितं वीरं नरतं वदतां वरं ॥ राजादशराथावाक्यमुवाच जनसंसदि ॥ प्रस्थितस्त्वनरवर
मातामहकुलं शुभं ॥ संदशं शृणुमवसतं च कुर्यामिमां हितः ॥ ६२ ॥ शत्रुघ्नसहितो गच्छ मातामहकुलं
सुत ॥ सातसहायानवितासत्यनित्यमनुव्रतः ॥ ६३ ॥ संदिक्ष्यामि वतं नृपः संदशं तव यद्वितं ॥ तव चैव महा
प्राज्ञः शत्रुघ्नस्य च मानदा ॥ ६४ ॥ नित्यं शश्वच्चर्या कार्याश्च शूषा माउलस्य वि ॥ आर्यकस्य चातनित्यं कार्यं का
ले निवादनं ॥ ६५ ॥ व्रतचर्याश्चातप्रवक्तव्या विद्यतामना ॥ ब्राह्मणेऽसहधर्मात्मनि देया समुदाहृताः ॥
६६ ॥ कालकाले यथा कंच ब्राह्मणाननिवादा ॥ ब्राह्मणहिंसाया मूलं पुरुषस्य शुभार्थिनः ॥ ६७ ॥ महाया
थ्यं च कर्तव्याः प्रणम्य नियतात्मना ॥ सर्वविद्यां तगाधन्यामंगत्या ब्रह्मणाः सदा ॥ ६८ ॥ दवाः पुत्रनवार्थं विप्र
जानां सुरसत्तमे ॥ प्रषितामां पुष्पांलाकं नूतिदवा इति श्रुतिः ॥ ६९ ॥ तन्यः सर्वशास्त्राणि देवं च वदतां व
र ॥ अस्त्रं महास्त्रं च विधिवत्पुत्रधीरय ॥ अश्वशृङ्गरायत्ने वव्यायामां कुरु नित्यदा ॥ गंधर्वविद्या सुतथा पार
गो न वपुर्वक ॥ ७० ॥ अन्येषां पि च शतैश्च यज्ञः कार्यः परस्त्रया ॥ क्षणमथा सिद्धं पुत्रवृथानाहं सि सर्वदा

॥३३॥ कुशलप्रेषिणंचाप्रिहतेः कार्यं सदैवम् । श्रुत्वा कुशलिनं दिव्यं न दिष्ट्यामि संबन्धवः ॥३४॥ एवमुक्त्वा स नृप
 तिर्नरतं बाष्पगद्गदं व्याजहार महातेजागम्य तं माविचारय ॥३५॥ सा निवाद्य जितः काधो राजानं शिरसा तदा
 । मातरं च महानागां शत्रुघ्नसहितस्तदा ॥३६॥ प्रयायेन गरीधीमाच्चलेन परिवारितः । तथा नुगम्य मानश्च
 सर्वैः पुरनिवासिभिः ॥३७॥ राम एव महानागा लक्ष्मणानववीर्यवान् । पुरस्थाता यो यो धीमानप्रीतिस्निग्धो हि
 तस्मात् ॥३८॥ अत्र निवाद्य रामं नरतः परिषज्य बलह्वणं । निर्वर्त्य तत्तदधर्ममात्मि तदा सर्वसुहृज्जनैः सुहृद्भिः के
 शिदेवै सह विद्वद्विरात्मवानां शत्रुगम्य मानो विधिवत्प्रवातः कृतमंगलः ॥३९॥ निर्वर्त्य स जनं सर्वं प्रयाये
 शीघ्रवाहनः । पुरं मातामहद्युतं यदध्यास्ये सधर्मवित् ॥४०॥ कथायागनसुहृदं मनोज्ञेन सहानुगः । दि
 वासेः केशिदेवाय स श्रातबलवाहनः ॥४१॥ नरतः पर्वतांश्चैव व्यतिक्रम्य सहाजुजः । उपस्थिता वि
 नगरं तदाराजयुहं विभुः ॥४२॥ सह तं प्रपद्या मासराजो वृद्धस्य धीमतः । शार्दकस्य महातेजा नरतः
 प्रियदर्शनः ॥४३॥ श्रुत्वा हृतस्य वचनं सराजा सह मंत्रिभिः । प्रवेशयामास तदा नरतं नगरात्तमे ॥४४॥
 छुष्यैर्गंधैश्च धूपैश्च सर्वतः समलंकृतं । राजमार्गं स्तदा कीर्णं जलनवसमुद्भितः ॥४५॥ समुद्भितपताकं
 वद्वर्यो कृष्णनिनादितं । वेङ्ग्या निर्वारमुखा निर्वद्या नुगतान् नितं । पुरतो नृत्यमाना निर्नरतस्य महा

तनः॥ नरमुख्यैश्च वक्रनिःसृतमागधवंदिनिः॥ ७७ सूयमानो यथा न्यायं नरतः प्रविवेश ह। प्रविश पच हं रमं
 अग्निवाद्य च मातुलां ७८ वृक्षं मातामहं चेतथैव नृपापितः॥ स विमातामहं हृहे सर्वकामिः सुसङ्गतः॥ उवास
 सुसुखी धीमान् किं विचालं नृपात्मजः॥ आर्षणमायाणवाल्मीको यत्र यो ध्याको ड नरतगमनो नाम पंचवचा
 रिंशतितमः सर्गः॥ कदा विहरतः श्रीमान् वृक्षं मातामहं नृपां अग्निवाद्य महात्मानमिदं वचनमब्रवीत् आचार्य
 मनु गच्छेयं नरतो नुमते प्रभो॥ ७९ लेख्यं संस्माराद्वा ज्ञात्वा तिस्रोऽस्त्रपरागतान्। गंधर्वास्तु वविद्या सुशित्यता तिष्ठ च
 परान्॥ ८० नरास्त्रिनीता च द्वांश्च वेनुमिच्छामि तत्र तः॥ इत्येतां चेद विदुषेष्ट द्वा न्परमप्रजितान्॥ ८१ व्यादिष्टा
 न नव तैश्चामि शिष्यार्थं मम नित्यं॥ श्रुत्वा उ नरतस्य तद्वचः परमहृष्टवत्॥ आज्ञापय त्वदो राजाय डुक्तं
 नरते न वि॥ श्रुत्वा उ नरतो राजा व्यादिष्टानुसंधां सदा॥ ८२ सर्वविद्या सुकृशला न्परं हर्षमवाप ह। प्रदा
 य शिष्यमात्मानं तेभ्यः सरद्यु नंदन॥ ८३ आचार्य न्यस्तदा वृक्षान् धर्मणानि जगाम ह। सोऽनुपूर्वेण तान् स
 र्वान् परिजग्राह सुहृतः॥ ८४ सह च त्रामहातेजाशुद्धेन यशस्विना॥ एवमाचार्य हस्तेषु वर्तन्तरद्यु स
 त्तमः॥ ८५ ७७ रममाणान रव्याघ्र परं हर्षमवाप ह। श्रुत्वा प्राप्रतियथान्य माचार्या न्नियते न्दियः॥ ८६ अर्घ
 मान प्रदाना न्यायथा कालम तं दितः॥ ज्ञाना न्यास प्रवृत्तस्य विज्ञान निरतस्य वा॥ ८७ एवं कालाव्यतिक्ता

मनुमहान्नरतस्यत्र यदाज्ञानेन निष्ठाविप्राप्तवान् रघुनन्दनः ॥ इततो बुद्धि संजाता धर्मश्रोतुं सनातनं ।
 ब्राह्मणान्पाथ दृष्ट्वेनो निहु कन्यो यधर्मिकः ॥ धार्यचान्ये च महानागा धर्मिषु कुलजा द्विजाः ॥ तासु सर्वाः
 महातजाः सेवत धर्मकारणात् ॥ ५ ॥ अत रात्मनि धर्मस्य सततं पर्यवर्तत । कथायां धर्म युक्ता योरमातर
 रघुनन्दनः ॥ इतापा हिंसा रतानि त्याय च धर्म परायाणाः ॥ तासु सर्वाः महानागा उपासे निर्भृतः शुविः ॥ ७ ॥ शा
 स्त्राणि च महानागा नित्याश्रयाणां वानपि विद विद्याश्रवाणां सुकुशलः सर्वशास्त्रवित् ॥ ८ ॥ अतस्तत्प
 मिवात्मानं मनुते धर्मसेवनात् । तस्य बुद्धि संभवः प्रियः ॥ ९ ॥ संप्रपणं प्रति ॥ १० ॥ सदिदेशतदा इतं ब्रा
 ह्मणं शुभलक्षणं । आयाधोगच्छन् प्रते इतं ब्राह्मणं तमं ॥ ११ ॥ पितरं कुशलं ब्रूहि मादृशं च तारोत
 यः ॥ १२ ॥ वकुशलांतमोवाच्यादशरथः प्रभुः ॥ १३ ॥ मातामहेतातवर्तता च दनुयहात । यथा जप्तं कृतं त
 तमह च वशुनं प्रियं ॥ १४ ॥ स्नाततनाम्युज्जातो नरतनय बालिना । इतः परम संतुष्टः प्रयातो येन साधुरी ॥ १५ ॥
 आयाध्यानं गरीरम्यो प्रविवेश महानागाः ॥ यां सरा जीवो ता प्राक्षो राजा दशराथा च शाता ॥ १६ ॥ प्राप्तवान् यता
 इतो नरतस्या ह्यशा सनातः ॥ न्यवेदयत तं राजो मादृशो यद्विजस्तदा ॥ १७ ॥ अतस्तत्पारा जे प्रनरतः सत्य वि
 क्रमः ॥ धनुर्वेद च वेदेव नीतिशास्त्रवपारगः ॥ १८ ॥ अर्थशास्त्रे च कुशलो व्यायाम च तथैव च । हस्ति विद्या सु

प्रदक्षिणी कृत्यत तो जगामात्मगतिं तदा । गतरामप्रयां तात्मा रामादा शरणिर्द्धुः ॥ ३३ वरुणाया प्रमेयाय
दादो हस्ते महायशाः ॥ अग्निवाद्यत तारामावशिष्टप्रभुत्वा नृषीनां ॥ ३४ पितरं मृडलं वाक् सुवाच रघुनंदनः ॥
जामदग्रे गते रामः प्रयातु चतुरंगिणी ॥ ३५ आयाध्यानि सुखी स नाचया नाय न पालिता । रामस्य तच्च
तुः श्रुत्वा प्राप्य हर्षमनु तमं ॥ ३६ ॥ नोदया मासु स नां तो जगामास्ततः पुरी । पताकां धजिनीं रम्यां त्रये
हविराजितां ॥ ३७ वाङ्मन्यं संपरिषज्य मूर्ध्नि वा प्रायराघवं । गते राम इति श्रुत्वा प्राप्य हर्षमनु तमं ॥ ३८ सि
क राजपथं तस्मात् प्रकीर्णकुसुमाकं ॥ राजपथं गानि सुखैः । पोरेर्मंगलवादिनि ॥ ३९ प्रकीर्णं प्र
विश प्राजापुरीं संवनि कतना । कोशित्वा च सुमिताय कोकयीच सुमध्यमा ॥ ४० वधू प्रतिग्रहे बुक्ताया
श्रान्या राजायाषितः । ततः सीतां श्रीप्रतिमां मिलित्वा वयशस्विनीं ॥ ४१ ऊर्ध्वजसुतेवो नेज कुर्वन् पश्य त्रयः ।
मंगला लाननीये श्रानिता कोमवाससः ॥ ४२ देवतायत्तना न्यादो सर्वस्ताः परिवक्रुः ॥ अग्निवाद्या
निवाद्याश्च सर्वराजसुतास्तदा ॥ ४३ रामिरसुदितास्तत्र नर्तः प्रियहितरताः ॥ कृतदाराः कृतास्त्राश्च सधनाः
स सुहृन्मनाः ॥ ४४ शुश्रूषमाणः पितरं वर्त्तयति न रर्षनाः ॥ तेषामति यशोलाकरामः सत्यपराक्रमः ॥
४५ स्वयं चरि वनूतानां वनू वयुणवन्नरः । रामसुसीतया सार्धं विजहार बलवृत्तनः ॥ ४६ मनश्चतुर्दशतमः

नित्यं हृदि समर्पितं । या उसीतारामस्य दाराः प्रियता इति ॥ ४४ ॥ अनुसूयणश्चापि पुनर्नया विवर्दि-
ता ॥ तस्यापि नर्त्ताद्विगुणं हृदये परिवर्त्तत ॥ ४५ ॥ अनारव्या तमपि वक्त्रं व्यावाहृदय प्रियं । तस्य न्याया वि-
शेष सामिधिलीजनकात्मजा ॥ ४६ ॥ देवताभिः समास्य सीता श्रीरिव रूपिणी । मया सराजर्षिद्वारा नि-
कामया । समर्थवानुत्तमराजकन्या । अतीव रामः शुशुभे निरामया शशीव पूर्वदिविदहकन्याया ॥ ४७ ॥
आर्षिरामायणवाल्मीकीयदशरथप्रमादनामयुधवारिशा अर्गः ॥ ४८ ॥ समाप्तबालचरितं ॥
अतः परं आयाध्याप्रवेक्षो न विष्यति ॥ ४९ ॥ कस्य विषयकालस्य राजा दशरथः सुतः ॥ ५० ॥ नरतके कयी-
पुत्रमिदं वचनमब्रवीत् । अयं के कयराजस्य पुत्रोऽसति पुत्रकः ॥ ५१ ॥ अनेन उमागता वीरदुधाजिन्मातुल-
स्तव । अत्रादशरथस्येतत्करतः के कयीसुतः ॥ ५२ ॥ गमनाय मतिवक्रे शत्रुघ्नसहितस्तदा । शुच्युत्तरं सं-
प्राप्तं के कयन्यो नृपात्मजः ॥ ५३ ॥ नरतं वा नृपुत्रं नराज्ञा राजीवालाचनं । प्रहृष्टा तत्र के कयीसुता परमया-
लुता ॥ ५४ ॥ चिंतयामास गमनं नरतस्य महात्मनः । गमानवमतिवक्रे तस्या तस्य शुभानना ॥ ५५ ॥ गृहमाता-
महकालसुन्यं संमन्य सहसा । नहि कश्चिद्विश्रामतस्मिन्वापीह वा गृह ॥ ५६ ॥ स च नृपुत्राय नृपसु-
तं सुरसुताय मं प्रषयामास के कयीतदा राजगृहं प्रति ॥ ५७ ॥ आष्टष्ठापितरं धीमान्नामं च क्लिष्टकारिणं । मा

✽ खलु केकेचि ✽

राजा केकेयी मुद्यतांजलिः प्रसादया मा सपुनर्वचनं वदम ब्रवीत् ॥ २३ साधु वद स्पदी न
स्प। च दश स्या स्यावतसः। प्रसादः क्रियतां दवि। नर्तु स्त्रामनि यावतः ॥ २४ नगत्राहिद वि
प्रसीदाम ॥ २५ तताते मयियज्ञासा। यदीये वारुहा सिनि। सत्यामव स्वनावा मचदंधीनो
॥ स्मि सर्वथा ॥ २६ यदनु दिष्ठसि प्राचुरा मखलु केके। ये मये तद्वा क्यमीरितं। ऊं रुसा
धु प्रसादं म नीतस्प शरणे षिणः ॥ २७ विषुदना वस्य विऽष्टना वानृशा त्ररूप स्य च तस्य राजः।
तता श्रपातस्य तथा सियावतो नर्तुनी शंसा सा। एततः सराजा पुन एव मूर्च्छितः। प्रिया म उष्टा प्र
ति कूलना षिणी। समीह पुत्रस्य विवासकारणं ततो निषाणा विललाप दुः खितः ॥ २८ इत्यां षि श्री
रामायणे। यथा कांडदरश विलापाना मयि ॥ २९ ॥ पुत्रा शाका उरंदी न विसं जं प्रति तं नु वि
वि। वष्टमानं नर्तारं केकेयी वाक्य म ब्रवीत् ॥ २ पापं न चैव किमिदं। मम दच्चा वारो स्वयं। शे। वि
ह्रितिताल सन्नः स्था उंसा त्य च मर्हसि ॥ २ आ ऊः सत्यं परं धर्मं। धर्मज्ञाः सत्यवादिनः। सत्यवा
गिति वज्ञावा। मया च मनिया वितः ॥ ३ कापात स्या नयं द्वा शिबिः किल मही पतिः ॥ उक्त्यव स्व
मंसा निदचा स्वयं मितागतः ॥ ४ अलक्ष्मि पिरा जार्ष ब्राह्मण ना नि यावितः ॥ प्रादाया कृत्य नान

✽ प्रव
ते। सर्व
प्राणा स्त
प्रसीदा
न्येन २३

स्वेनाकष्टमितामतः॥५॥ सरित्पतिः सत्यं मयी दांष्ट्र्यपितः पुरा समं यथा लयानसु। न
 लंघयति। विगवान्॥१६॥ सत्यं प्रतिज्ञस्तस्माच्च प्राक्प्रतिज्ञायामवरो। परित्यज्य सुतं रामं वनवा
 सायराघव॥१७॥ न करिष्यसि विदद्यवचनं। सन्निको हितं। अथ तस्मिन् ततो राजन। परित्यज्यामि
 जीवितं॥१८॥ छलपासनको कथ्यः। बद्धा वनराधिपः। नाशकश्च बलाच्छते। बलिप्रागिव वि
 स्मृता॥१९॥ विवर्ष्य वदनं। अपि विज्रान्तं हृदयाः। न वत्। यदृच्छयां न गतो। राजा। गात्रं कायारि
 वा॥२०॥ विज्रान्तं विज्रमयनो। नष्टं सान्नातं दुःखिनः। हृद्वा दिव्यधिणं संस्तन्यात्मानं स ब्रवीत्॥
 ३१॥ शक्यं संरं नताम्राक्षः। को कथमनिर्वाह्यतां। विगस्तु पापशीलतश्च संनर्तयति॥३२॥
 जामिनामहं पापानि हृणं निरपत्रयां। भाग्यं ह्यस्य मतिः। कुद्रया राज्यं लुब्धया॥३३॥ मंत्रतास्त
 मया पाणिर्गृहीता। यस्तजामिनः। चक्रेतवा। पुरनरतं तजाम्यनपकारिणं॥३४॥ एवं विलतस्तस्य
 राजोदशरथस्य उज्जगाम सानिशाक्षः। स्वार्तस्य महात्मनः॥३५॥ आयासं प्रनाताय शर्वर्या
 दौ रमागतः। सुमंत्रः प्राजलिचूर्त्वा बाधया मासपार्थिवं॥३६॥ सुप्रनातानि शाराजं सावयं न द्रमस्तु
 ते। प्रतिबुध्य सराजार्थं। राजकार्यालिकारय॥३७॥ रणं वंदोदयः। रणायथावर्धति सागरः। स वा

श्विनदेः प्रसी। सथावर्द्धमहीपातः॥३॥ यथारविर्यथासात्मा। यथोपवसुणा यथा। न
 दन्वृद्धाश्रियाविव। तथानंदस्वप्नपातः॥३॥ ततः सराजासूतस्य। प्रतिबाधनमंगलं। श्रुवा
 तिष्ठस्व संतप्त। मानाष्येदमब्रवीत्॥४०॥ सूतकिं दुःखितं मां चान्ता उमस्तव्यमिच्छसि। ववो निर
 निरार्त्तमानूयस्त्वमबुद्धं तसि॥४१॥ सुमंत्रस्तद्वचः श्रुत्वा नर्तुं दीनस्य जायतः। सहसा ब्रूडितः।
 किं वि। तस्माद्दद्यादयं क्रमत्॥४२॥ अथांतरपापशालाके केयि पुनरब्रवीत्। नर्तारं वाक् प्र
 तोदनसीदमानं उद्विष्ट॥४३॥ किं सर्वं न पश्यसीत्। वाक्यं प्रकृतं ता यथा। राममाकूय विश्वं वेना
 याद्यविसर्जय॥४४॥ यदि सत्यप्रतिज्ञासि कुतश्च वचनं प्रियं। नायं कालाविषादस्य। नामाह
 स्योपपद्यत॥४५॥ प्रजापत्यरामं नरतं यो वरा। जनिद्विषयानिः सपत्नो वमोक्षचा नवाद्यविगह्वरः॥
 ॥४६॥ सनुवावाक् प्रतोदनप्रतादनेव सद्रवः। राजाशाकानि संतप्तः सुमंत्रमिदमब्रवीत्॥४७॥
 सत्यपाशविबाधः स्मिन्सूतविघ्नो तमानसः। रामं द्रष्टुमिहच्छामि च तं शीघ्रमिहानय॥४८॥ इति रा
 जो वचः श्रुत्वा किं कया तदनेतरं। स्वयमेवाब्रवीत्सूत इदं संचरयन्निवा॥४९॥ नरं द्रमतमाख्या उंग्रच्छ
 त्वं राममानय। यथावशीष्टास्येति। तथैव ब्रूयस्व यः॥५०॥ ततः सुमंत्रः चरित्वा विनिर्यायोमिहीप

तीनुद्वारगतानुविलाकयन्। विनिर्गतश्चापि दृष्टी धिष्ठिता उपागता मंत्रिप्राराहितास्तदा॥ ५१२
 त्पार्ष्णीरामायणकिकयी प्रत्यया न नोनो नामसर्थ॥ ॥ अथ तारजनी सुष्टा प्रधनानुपमंत्रिणः।
 पोरजानपदाश्चिवा। पुराहितपुरागमाः॥ १ राजा पृष्ठानमागम्य। सजसंदर्शनार्थिनिः। आनिष
 कनिकं सज्जं चातस्तुर्थाङ्गया॥ २ तस्मिन्नहनिपुण्याणामस्यागमुपागतो आनिषवनिकं स्व
 गमार्थमुपकल्पितं॥ ३ ज्ञातको नवकविराजसमलंघते। उपकल्पितमास्तीर्षमृगाधिपति
 वर्मणा॥ ४ गंगायमुनय्याश्चैव संगमाया हतं जलायाद्यान्यासविरितः। पुण्यास्तान्यश्च जलमाह
 तं॥ ५ पर्वपश्चान्मुखी न्यश्चतिर्यगा न्यश्च सर्वान्गमुद्रान्यश्च सर्वान्यः सलिलं समुपाहृतं॥
 दहीरवृक्षप्रवालिनश्च। पासतस्य विमिश्रितेः॥ ६ राजानाहलं हृत्य कांचना उपकल्पिताः॥ ७ चका
 रराचना विवृष्टं मधुपायादधि। तथैव पुण्यातीक्ष्णो। मृदापामंगलानिव॥ ८ चंद्राश्च विमलवा
 रु। मणिहंरुमलं हृतं। वामरव्यजनं श्रीमद्रामार्थमुपकल्पितं॥ ९ सार्ष्टुमं हलानं च। श्रीमन्माला
 विवृष्टितं। रामस्य। यो वराज्यार्थं। मातृपुत्रकल्पितं॥ १० तस्यागादृषनः। श्वता हयाश्च। श्वपकल्पि
 तः। मात्रागजदृषश्चैव श्रीमास्तत्रापकल्पितः॥ ११ अष्टोकनी। श्वमंगल्या वराचरणरूषिताः। वादि

(२८)

त्राणिवसर्वाणिगणिकाश्चस्वतंत्रताः॥१२॥ इहाकराज्यात्फचितयच्चान्यदपि किंनिना आनिषरनि
कंदयंसर्वतत्रापकल्पितं॥१३॥ अथातमंत्रिणः सातसुमंत्रं सपुराहिताः ऊचुरन्यायतानस्मान् राज्ञः
आवहायतिवा पश्यामानहिराजानमुदितश्चदिवाकराः। ओवराज्यानिषकश्चक्षिमासामस्यधीम
तः॥१४॥ इतितिरवमाज्ञप्तः प्रतीहारा महीपतः। अब्रवीच्चानिदेवाकंसुमंत्रामंत्रिसत्तमः॥१५॥ अ
यंष्टठा मिवचना सुखमा सुभतां नृपे। राजसंदर्शिनार्थिचं अयमावदयामिवा॥१६॥ इत्थं क्रांतः पु
रवारमासाद्य स पुनरस्वरत्नं। सुमंत्रा नृपतिं सुपुत्रं वा नृपेयं वा बाधयत्॥१७॥ ब्रह्मं प्राप्तिपुरा
गास्यां विबुधविबुधक्षेपमा शिवाय बाधयं च दत्तं। एतच्च मानद॥१८॥ गतानि शयंकवित्ता
सुखन नृपसत्तम। प्रतिबुध्यस्वराजे प्रराजका कल्पि कारय॥१९॥ पुराधसोमंत्रिणश्च पोराजान
पदास्तथा। दर्शनं तत्र नि को हतिप्रतिबाहुं च मर्हसि॥२०॥ तंतथा पुनरप्येत्य बाधयंतं नराक्षिपः। सु
मंत्रं उः स्वसंततस्वरमाण इवाब्रवीत्॥२१॥ सुमंत्रना वसुप्तास्मिरानामं तु ह्निप्रमानय। इति राजा
दशरथः। सुमंत्रं पुनरब्रवीत्॥२२॥ इति राजावचः श्रुत्वा सुमंत्रः संचरन्निवा निर्जगामा शुसंच्रांत
स्तस्माज्जनिवशनात्॥२३॥ नैकम्यत्वेव चरिताराममा नयितुं तदा। रायनजविताश्च तय यौ

राम गृहं प्रति ॥ २४ जनौ ब्रजमार्गं स्तं प्रति ब्रूहन्नुपागतं । शृणु च त्रावः कथयतां रामा निषवसं हि
 ता ॥ २५ अथ दुरामा यो वरात्प्राप्य तपितुं राज्ञ्या । आहामहासावाः स्माकामद्यायं न वितापार ॥
 २६ आहामहासावाः स्माकामद्यायं न वितापार ॥ २७ आहामहासावाः स्माकामद्यायं न वितापार ॥
 २८ आहामहासावाः स्माकामद्यायं न वितापार ॥ २९ आहामहासावाः स्माकामद्यायं न वितापार ॥
 ३० आहामहासावाः स्माकामद्यायं न वितापार ॥ ३१ आहामहासावाः स्माकामद्यायं न वितापार ॥
 ३२ आहामहासावाः स्माकामद्यायं न वितापार ॥ ३३ आहामहासावाः स्माकामद्यायं न वितापार ॥
 ३४ आहामहासावाः स्माकामद्यायं न वितापार ॥ ३५ आहामहासावाः स्माकामद्यायं न वितापार ॥
 ३६ आहामहासावाः स्माकामद्यायं न वितापार ॥ ३७ आहामहासावाः स्माकामद्यायं न वितापार ॥
 ३८ आहामहासावाः स्माकामद्यायं न वितापार ॥ ३९ आहामहासावाः स्माकामद्यायं न वितापार ॥
 ४० आहामहासावाः स्माकामद्यायं न वितापार ॥ ४१ आहामहासावाः स्माकामद्यायं न वितापार ॥
 ४२ आहामहासावाः स्माकामद्यायं न वितापार ॥ ४३ आहामहासावाः स्माकामद्यायं न वितापार ॥
 ४४ आहामहासावाः स्माकामद्यायं न वितापार ॥ ४५ आहामहासावाः स्माकामद्यायं न वितापार ॥
 ४६ आहामहासावाः स्माकामद्यायं न वितापार ॥ ४७ आहामहासावाः स्माकामद्यायं न वितापार ॥
 ४८ आहामहासावाः स्माकामद्यायं न वितापार ॥ ४९ आहामहासावाः स्माकामद्यायं न वितापार ॥
 ५० आहामहासावाः स्माकामद्यायं न वितापार ॥

४५
स्मनारं दसारथिः॥ ३५ इत्यार्ष श्रीरामायणेऽध्यायस्य कांडेऽव्याख्ये पोनामसर्गः॥ ॥ जेनो ब्रवत्यसो
तीत्यष्टकं हास्तस्य वचनः॥ प्रविविक्तांततः कदां सप्तमीमाससादह॥ १ युवनिः पुरुषे युसां
प्रासका मुकि पाणिनिः॥ अग्रमादिनिरकायेन किमक्तिः॥ २ किरलं कतेः॥ २ तथा कंचुकिनिर्वृद्धिः
कषायं बरधरिनिः॥ राथिं हितामनले कारिः॥ ३ धर्वावत्र पाणिनिः॥ ३ ते दृष्टे वा गतं दूने रामं
प्रियविकीर्षवः॥ सह नारयिरामायसमुपेत्य बभूव॥ ४ श्रुत्वा न्यागतं तं वदत मन्यर्हितं
पिबुः॥ रामः प्रवेशयामास स कृत्या लब्धं वचनं॥ ५ सतं धनदं संकाशमुपविष्टं स्वलेन
तं॥ ददर्श स्तुतः सोऽवर्णय्यीकरां कवास्तुतां॥ वरह रुधिराक्षेण सुहृद्गुणमहाभुजां॥ अ
त्रुलिप्तं वराहं लब्धं दनेन सुगंधिना॥ ७ बालं व्रज नयाणि न्यासीत याणश्च संस्रया॥ स एव
यास्तव मानं श्रियं वमधुसूदनं॥ तरुणादित्यसंकाशं प्रहलंतमिवाश्रिया॥ ववंद राममन्यस्य
सुमंत्रा विनया कृतः॥ ८ दृष्ट्वा विनं सुखं प्रकाविहारशयनासनं॥ उवाचानंतरमिदं सुमंत्रा राज
शासनात्॥ ९ कोशल्या सुप्रजादिवीदवस्त्वां दधुमिच्छसि॥ केकयी सहितारामगम्यताय

दिसावत॥११॥ एवमुक्तः सुमंत्रण॥ रामा राजीवलोचनः॥ शिरसा घटिगृह्यात्तां॥ पितुः॥ सीतामथाव
 वीता॥१२॥ सीतादवश्चदवीचसमागम्यपरस्परं॥ मममंत्रयती नूनयोवराज्यानिषवनं॥१३॥ क्वंय
 ततिमातामा॥ केकयीमत्प्रियच्छया॥ अद्येवसां॥ योवराज्यं प्रतिपादयितुं स्वयं॥१४॥ नूनंरहसिराजा
 नं संचारयति मन्त्रात्॥ अथवासहिता राजा प्रियं मो वक्तुमर्हति॥१५॥ यादृशी परिषत्सीत हतश्चा
 यं यथाविधं॥ अत्रमाध्याद्येवराजामां॥ येवराज्यं निषेधयति॥१६॥ तस्माच्छाप्रमहंगचा॥ पश्य
 मिजगतीपतिं॥ एकंरहसिकेकय्या॥ सह॥ सीतातद्वरे॥१७॥ इति नर्तव्यं॥ श्रुत्वा॥ सीतावचन
 मब्रवीत्॥ गच्छार्थं पुत्रपितरं द्रष्टुमांतरं॥ एवंच॥१८॥ इत्थं क्वावोजलित्वा रामं सं प्रस्थितं तदा॥
 आधारादनुवब्राजसीतानर्तवशात्तुगा॥१९॥ नानिर्वर्त्य तदारामानिर्जगाम चराचितः॥ पितरं
 द्रष्टुमाकृतः केकय्या सहितंरहः॥२०॥ विनिर्गम्य तस्मात्स गृहादनुपमद्यति॥ ददर्शार्थिजनं व
 रि॥ स्थितं दर्शनलालसं॥२१॥ ससर्वानर्थिना दृष्ट्वा स मत्प्रतिनंदिवा युक्तमवरणं रोकमोहरो
 हचराचितः॥ सुलं तमिव च हृषिप्रनयार्कमिवो वाराकरणु शिशुकल्पे श्वयुक्ते परमवाजिनि॥२२॥

हयश्चक्रं तंगवान्स्वरथं मधुवानिव। तमारुह्य यो रामः श्रिया परमया हलना ॥ २४ ॥ स ते
नरथ सुख्यतर्जन्त्य समनादिना। विनिर्याया स्वजनवनासिताच्चादिव चंद्रमाः ॥ २५ ॥ अत्र रामपा
णि स्ते। प्रयातालक्ष्मणसदा। अत्रासुराहादिवेदमुपेयद्वहर्षयन् ॥ २६ ॥ ततो हलहलावाह सु
मलः समवर्ततः। उपस्थो मप्रहृष्टा नोजनानो धृष्टराघवं ॥ २७ ॥ हर्षात्त्रिनजनि। त्वनसहसा स
मुदीरितैः। सत्राष्टः सरयामासदिवे नृभिर्वसवैः ॥ २८ ॥ प्रहर्षचक्रिः पुरवासिभिर्जनैः साना
ज्यमानः श्रियशब्दवाजिभिः ॥ २९ ॥ करग्रहं श्रितनाशितं गितैर्यो जनैर्विभूजयन्
शनैः ॥ ३० ॥ इत्यार्ष श्रीरामायणरामाक्षानोः समाप्तः ॥ ॥ अथ रामारथगतः पूज्यमानः स
मंततः। पोरं जलिमालानिरन्तरं च यथिष्ठितः ॥ ३१ ॥ अथ ववेमाः शताशावावः पोरजनेरिताः।
आत्मानि षच संयुक्ताः पुण्यश्रवणकीर्तनाः ॥ ३२ ॥ अथ राजा स्वयंदत्तारामा राजीवालावनः। स्वय
णपार्थिताधर्ममनुलोपाश्रयति श्रियं ॥ ३३ ॥ अर्हात्यवश्रियं प्राहुः पृथिव्यां वासवापमः राज्ञः सका
शाहुणवान्मानमर्हतिराघवः ॥ ३४ ॥ यदिरामनावद्रामा रत्नानः परिरक्षिताः। अतीत्यनुविमादे
मजनान्स्वयं निवासिनः ॥ ३५ ॥ यदि नः सुकृतं किंचित् यदि नः फलननस्तनराजामान

वडुरहिता॥ दनकञ्जजीवीनवितामडः खीत्रुविकश्चनः यदिराजायोवराज्ये राममद्यानिषद्व्यति
 ॥ ७५ ॥ इतिरामः श्रुतावाचः शृण्वन्नापोरजनेरिताः । राजमाय्या ह्यमाणाजगामनवनपिडुः ॥ ७६ ॥ वा
 ताननगताश्चिनंयातेपोरजनस्त्रियः । ददृशुः प्रशशंसुः श्रुण्वन्नेरनुंरंजिताः ॥ अपितामहेराच
 रितंतघेवप्रपितामहेः । अतिवस्पात्ययं वृत्तं रामाडुणशताचितः ॥ १० ॥ यथापितामहनामपव
 यंपित्राचपालिताः । तथाधिकतरंरामः पालयिष्यतिनामकंवा ॥ ११ ॥ अलमवाद्यत्रुक्तनप्रियेराथे
 रलंवनः । तावय्यावायोवराज्येरात्मायं प्रपन्नवादिता ॥ १२ ॥ आताहिनः प्रियतरंनान्यकिंचिक्रवि
 ष्यति । रामानिषकादन्यत्रजीवितादपिप्रियाता ॥ १३ ॥ यथापुत्राणकोशल्यादेवीनेदुराघ
 वश्चिद्यसुखमवाप्नातुसीतारामत्रयसह ॥ १४ ॥ यथावराज्यमवाप्यत्रंपिष्टदायाद्यमीसिते ॥ जि
 तामित्रः सुखीराम । दीर्घमायुरवाप्नुहि ॥ १५ ॥ इतिरामंतदादृष्ट्वा । यातंपिष्टनिवशने । जालवाताय
 नगताः ऊचुः पोरजनस्त्रियः ॥ १६ ॥ दृष्ट्वाश्चान्यश्चविविक्षतदासीनः कथाः श्रुताः । शृण्वन्नामा
 यायोश्रामास्तदाराजनिवशनां ॥ १७ ॥ नतस्मात्पुरुषः कश्चिन्ननारीनरंजंजरातादृष्टिंशक्तात्प
 पाकृष्टुंनमनस्तदुणैर्हतां ॥ १८ ॥ सार्वपांसिहिसवर्णानांचतुर्णामपिराघव ॥ प्राणैरपिप्रियतराव

108
रूवउणसागरः॥१९॥ सराज कुलमासाद्यमहानवनोपमं। अवतीर्य रथात्र स्मात्प्रविवशाशि
याकलन॥२०॥ सर्वाः क्रमणातीत्यकहादशरथात्मजः संनिवर्त्य जने सर्वराज्ञाहः पुनैरमन्यगा
त्॥२१॥ तस्मिन्प्रविष्टपितुरतिकंतदा। जनः सर्वोभुगता नृपात्मज। चक्राहतस्तेष्वविनिर्गमो। पु
नर्यायादयं वेदमसामहादधि॥२२॥ त्वाप्यधीरामायाणरामानयनानामसर्गः॥७॥ ॥ददश
सनेरामश्चासीनं पितरं तदा। केकय्या सहिते दीने। सुखेन परिश्रम्यता॥१॥ सपितुश्चराणो पूर्वप्र
णिपत्य कृतोजलिः। ताताववंदवरणो केकया तदंतरं॥२॥ सोमिधिरपिवापत्यपिउः पादावनं
तरं। ववंदशं प्रणतः श्रीमान् केकयाश्च विनतवान्॥३॥ तं स्थितं वशितं दृष्ट्वा। रामं दशरथा नृपः
नाशक्तादप्रियंवकुं प्रियं पुत्रमनागसं॥४॥ रामः कृत्वा वचनं बाष्पावगजदीकृतः नाशक्ता।
त्युराता वक्तुं। निहितुं दयितं सुतं॥५॥ एतमसर्वं पिबुर्दृष्ट्वा विकारं परिशंकितः। रामाप्फाण्यगमापे
देपदास्थाद्ववन्नगा॥६॥ अप्रसन्नं प्रियं दृष्ट्वा। शोकसंतापविक्रलानिः स्वरंतं तथा नागदीर्घमुल्लं
चदुखितं॥७॥ ऊर्मिमा लिनमह्यान्ना कुशितं सागरं यथा। उपपुत्र्यमिवादित्यं तक्रानृतमृषियथा॥
८॥ अनिमित्तं विकारं तं दृष्ट्वा रामः पितुसदा। बन्धवसंघं च ततः समुद्रवपर्वतं लि॥ ए चिंतयामास

वतहरामः पितृहिंसातरतः। किंनिमित्तमयं राजानमांशात्क्रान्ता दृष्टिः॥१०॥ उक्त्वा रामेति कस्माच्चाना
 त्वं प्रतिपद्यत। क्वचिन्मया नापृच्छत मज्जानाद्याधवनव॥११॥ अन्मदाह्यषमां दृष्ट्वा कृपिता पिप्रसा
 दति। दृष्ट्वा तस्यास्ममा मद्यकनायासा यमीदृशः॥१२॥ तथा स पितुराया समपूर्वं पितृवत्सलः। दृ
 ष्ट्वा संवित्तया मासत तद्विग्रहमानसः॥१३॥ तत्र द्विगमयं श्वेवं विषमवदनमस्रतः। केकयीमनिवीक्ष्ये
 दे। रामावचनमब्रवीत्॥१४॥ दद्विकिं तु मया राजानादपराधं महीयतः। विवर्णवदनादीनः कनमाना
 सजायतः॥१५॥ शरीरामानसा वापि कश्चिदनेन बाधत। सतापा वा विद्याता वा डलं न हि सदा सुख
 ॥१६॥ कश्चिन्नरते किं विष्णुमारे पितृनंदन। शत्रुघ्नोऽप्यकुशलं दविमां नृषु वाचो मम॥१७॥ कश्चिन्म
 याना पृच्छत मज्जानाद्येनामपि ता। ऊरितस्रममावत्सवं चैवेनेन प्रसादय॥१८॥ पितर्यपरिब्राष्टहि
 त्तवा वा किं विदप्रियं। नोऽहं जीवित्रे दविसत्यामते द्रवीमि त॥१९॥ यतः शरीरस्योत्पत्तिरस्य मे
 जीवितस्य च॥ कथं नामाप्रियं तस्य च जीवित्रमुसाह॥२०॥ प्रभुः शरीरप्रभवः प्रियं च हृत्तिदा
 गुरुः। हिता नामुपदेशवत्प्रत्यक्षं देवतं पिता॥२१॥ आद्युर्बलं यथा विज्ञमाकांक्षिः सुखानि च। पिते
 वाराधनीत्याद्या देवतं हि पितामहत्॥२२॥ निश्चयश्च स्यात्ततस्तस्यापाणिरयला कनाक्। मनसा

महात्मना । मयि नृत्पवप्रवचकिचाज्ञादविमोखं ॥ धदेवतं हि युरुश्वेव पिताराजा प्रउश्रमा । त
 स्माज्ञांशरमायुह्य । करिष्यामि यथाष्ठमा ॥ १५ ॥ न वमन्तस्वया कार्यस्तथ्यं मब्रवातावचः या
 स्पामिन्नवसु श्रीता । वनं वीरजतधर ॥ १६ ॥ यारारिष्टस्य विडोषा धर्मज्ञस्य महात्मनः ॥ पित्रुः पुत्रः
 कथं नामतनकुर्वन्मद्विधिवव ॥ १७ ॥ लोकोन्ममास्त्वं कंठदयं दहती दहतीवत् । नरतस्यानि
 षकं वप्राज्ञापयति स्वयं ॥ १८ ॥ अहं हि राजंदायं प्रपाणनिष्ठान्धनानि च । स्वयामवप्रय
 ठेयं नरतायहात्मनः ॥ १९ ॥ न्राप्रयुणवत नानि नरताया नियावत । नामस्त्यदयं केयि
 पादोसात्पनतशता ॥ २० ॥ किंपुनर्मनुजिं प्रपिनाभियाजित ॥ नदद्यां नरतायाहम
 पिजीवितमात्मनः ॥ २१ ॥ तदा श्वासयराजा नाना नमपि वस्वयंगमिष्यहं वनं दविमुखीनव
 ॥ २२ ॥ मपिता ॥ २३ ॥ गच्छं द्युरदस्माच्छीघ्रं प्रव्रजितिर्हये ॥ नरतं माउलकुलात् उपावर्त्तयिषुं नरा ॥
 २४ ॥ पाषाः ॥ २५ ॥ मद्यमिव नवासजतिरुणः पित्रुनिपागा किकथितववा हृष्टमानसः ॥ २६ ॥ इति
 रामवचः कंचा किकयी हृष्टमानसा ॥ अश्वद्वधना प्रस्ताववरपामासराघवं ॥ २७ ॥ एवं नवउयाम्य
 तीशीघ्रं प्रव्रजितिर्हये ॥ नरतं माउलकुलात् उपावर्त्तयिषुं नरा ॥ २८ ॥ तव वृहं हं ममान्नाना सुकस्य

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com